

Veća je vrijednost, iako manje atraktivna, što te večeri već deset godina ustupaju mjesto staroj glazbi. Nakon Grgića taj je smjer uspješno nastavio Juraj Gracin i upravni odbor uz podršku muzikologa iz Zagreba i Ljubljane. U tom dijelu nastupali su brojni strani ansambli specijalizirani za srednjovjekovnu i renesansnu glazbu iz više evropskih zemalja među kojima bismo naglasili: »Pro cantione antiqua« i »Landini Consort« iz Velike Britanije, »Guillaume de Machault« iz Francuske, »Ars rediviva« iz Rumunjske, »Kormorni orkestar za ranu glazbu« iz Kijeve, »Hortus musicus« iz Tallina, »Collegium musicum« iz Mađarske i drugi. Njima su se pridružili i naši sastavi, kao »Universitas Studiorum Zagrabienensis«, »Zagrebački madrigalisti« pod vodstvom Vladimira Kranjčevića, Hvalimira Bledšnajder na orguljama i čembalu, »Musica antiqua« iz Beograda, »Ansambel za staru muziku« iz Subotice i ove godine »Renesans« iz Beograda, »Collegium pro musica sacra« pod vodstvom č. s. Imakulate Malinka i »Slovenski oktet« iz Ljubljane. Svi su oni nastojali, s više-manje uspjeha, prenijeti na slušateljstvo stil vremena, bilo mistiku srednjovjekovna crkvenog pjevanja, ili lepršavost renesansnih dvorskih pjesama i plesova. Svaki je ostavio svoj pečat. Ipak se može razlikovati akademski točan pristup engleskih sastava, od drugih, kao Rusa, koji tu glazbu pokretima, slobodnijom interpretacijom i instrumentacijom nastoje više približiti slušateljstvu.

Da bi ta stara glazbena baština Evrope, a time i naša, postala prisutnija, članovi Donatovih večeri izdali su tri gramofonske ploče vrhunskih izvedaba i ujedno organizirali muzikološke simpozije (1981, 1982, i 1985.) na kojima se raspravljalo o našoj najstarijoj glazbenoj baštini (M. Demović, K. Kos, P. Vežić, C. Rihtman) kao i o radu nekih naših muzikologa: M. Grgića, A. Zaninovića, A. Matijevića, D. Plamenca, J. Andreisa te o odrazima proučavanja crkvenog pojanja istočnog obreda kod J. Križanića, F. Kuhaća, B. Širole, V. Zganeca i Vj. Novaka. Jedan zbornik radova tih članaka izišao je a ovogodišnja predavanja objavit će se u posebnom zborniku.

Nije bilo fanfara u prigodi ovogodišnje proslave... ali one su se čule kroz dvadeset i pet godina Donatovih večeri jer su — kako se izrazio predsjednik Skupštine općine Zadar — pridonosile napretku glazbene kulture grada Zadra, proučavanju i izvađanju stare glazbe, učvršćivanju mladih umjetnika, razvoju zbornog pjevanja i gradskog orkestra kao što su i obogatili turističku ponudu, suncem obasjanoga grada prepunog umjetničkih vrijednosti.

Josip Ante SOLDO

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

NATJECANJE I KONGRES HARFISTA U IZRAELU

Ovog je ljeta (9—21. srpnja 1985) održano u Jeruzalemu i Tel-Avivu po deveti put *Međunarodno natjecanje harfista*. Učestvovala su 33 umjetnika na harfi iz 15 zemalja do 35. godine života. Uz žiri od 13 članova, skladatelja sve samih poznatih umjetnika na harfi, violini, bila su pozvana i 24. počasna gosta iz raznih zemalja, među kojima se našlo i moje ime. Zanimljivo je da su nakon prve etape otpali oni najstariji natjecatelji, iznad 27 godina. Iza druge etape, u treću su ušli samo mladi od 23. godine, dok je u četvrtom dijelu natjecanja, nagradu dobila 17-godišnja Japanka NAOKO YOSHINO. Druga nagrada nije dodijeljena nikome, a trećom je nagrađen 21-godišnji mladić iz Velsa JEUAN JONES. Završni koncert je bio vrlo svečan. Pobjednicu je pratila Izraelska filharmonija pod ravnanjem Zubina Mehte. Oboje nagrađenih mla-

dih umjetnika je, uz nagrade, primilo i ponude za brojne koncerte širom svijeta. Uz natjecanje je bilo organizirano razgledavanje Jeruzalema, prijem s koncertom (violinistice Ide Haendel i harfistice Judith Liber) u rezidenciji Predsjednika Republike, koncert Izraelske filharmonije i tome slično.

Neposredno nakon toga je Svjetsko udruženje harfista i prijatelja harfe održalo svoj *drugi Kongres* u kibucu blizu Jeruzalema (od 19—26. srpnja). Susretljivi domaćini su se svesrdno brinuli da nam boravak u njihovom hotelu bude vrlo prijatan. Na Kongresu se raspravljalo o problemima profesionalnih harfista: o harfistima kao koncertnim solistima, orkestralnim muzičarima i pedagogima. Bila je prikazana i najnovija »memorijska harfa« francuske tvrtke CAMAC na kojoj su primjenjena suvremena tehnička dostignuća (laseri, kompjuter, mikro-procesor i dr.), a na kojoj je silno pojednostavljeno (u odnosu na sadašnji sistem harfe s dvostrukim nizom pedala) moduliranje i kromatske alteracije tonova. Čuli smo i zanimljive koncerte (večer skladatelja i harfista zemlje domaćina; recital Rumunja Ivana Roncea; veče kompozicije zaslužnog harfiste, skladatelja i pedagoga Carlosa Salzedo povodom 100. obljetnice rođenja; koncert novih djela za harfu, na kojem sam svirala, uz skladbe i harfiste iz 10 zemalja, kompoziciju *Enyption* Ive Josipovića, i druge). Zatim je bila priredena izložba različitih tipova harfa, od malih dijatonskih do velikih koncertnih i električnih s pojačalima, koje je predstavilo nekoliko proizvođača harfa iz USA, Evrope, Japana, Izraela, Velsa i drugih zemalja. Sudionici Kongresa mogli su koristiti i svirati na njima koliko su željeli. Moglo se nabaviti i najnovija izdanja: nota, knjiga, ploča, zatim žice i ostali pribor za harfu. Održano je i nekoliko predavanja: o povijesnom razvitku žičanih instrumenata na Bliskom Istoku, o mikro-kompjutorskoj tehnologiji u muzici i druga. Posjetili smo duboko impresivan Memorijalni muzej u spomen žrtvama fašizma i zasadili drveće u pustinji, na brežuljku nasuprot Maslinskoj gori, sklopili mnoga nova poznanstva i prijateljstva i... Sve sami nezaboravni utisci koji obogaćuju čovjeka u stručnom i duhovnom pogledu.

Rajka DOBRONIC

NEKOLIKO UTISAKA SA SUNCANE MALTE

U srebrenom čunu plovim modrilom neba iznad nepreglednog Sredozemnog mora. Ta staza duga dva i pol sata avionske vožnje omogućila je mojim mislima da se spuste u srce, i u dušu, i da tako postanu bljesak u tom čudesnom modrilu. Avion se bliži k mjestu Luqa i slijeće na aerodrom. Autobusom se prevezoh u Sliemu, mjesto mog privremenog boravka. Glavni grad republike Malte je Valetta udaljena tridesetak minuta vožnje autobusom od Slieme.

Pred veče prošetah ulicama tog gradića kojeg sa tri strane zapljuskuje Sredozemno more. Osebnost u svakom pogledu. Ulice tihe i mirne kao da je mrtav grad. Život i živost porodica odvija se u obiteljskim kućama na jedan kat i vrtovima punim mediteranskog bilja. Kuće su građene od bijelog kamena (tesanog), sa drvenim, obojenim i staklom zatvorenim balkonima. Prozori uredni i čisti, ali kroz njih nitko ne gleda na ulicu. Ulice su čiste a jedini šetači su turisti. Sumrak me upozori da se moram vratiti. Koga upitati za orijentaciju? Penjem se ulicom. Zgrade kockastog oblika, ali tu bijelu monotoniju svaki je vlasnik kuće znao razbiti na svoj način. Uz živopisne balkone, vanjska ulazna vrata izrađena su od kovanog željeza u najraznolikijim ornamentima. Druga, drvena, vrata ukrašena su lijepim figurativnim kvakama. Kraj vrata na fasadi ukrasnim slovima piše prezime obitelji, a ne kućni broj. Tik do vrata postavljena je